

4 иже поставихъ на срѣдѣ, Казуваѣ му :
Учителю, тая жена бы хванѣта въ само-
5 то дѣло като прѣлюбодѣйствуаше. А въ
законѣ-тѣ Моисей повелѣ намъ, които
сѣхъ такызы съ каменіе да ги убивамы ;
6 а ты що казувашъ ? И това казувахъ
да го искушаватъ, за да иматъ да го об-
виняватъ. А Иисусъ ся наведе долу, и
7 пишѣше съ прѣстъ на земь-тѣхъ. И като
постояниствувахъ да го пытать, исправи
ся и рече имъ : *Който отъ васъ е без-*
грѣшенъ, той пръвъ да хвърли камыкъ
8 *на неѣхъ.* И пакъ ся наведе долу и пишѣ-
9 ше на земь-тѣхъ. А тѣ, като чухъ *това,*
и отъ свѣтъ *изобличавани, излѣзвахъ*
си единъ по единъ, като *начнахъ* отъ
стары-тѣ до най сетны-тѣ ; и останъ И-
сусъ самъ си и жена-та стояща на срѣдѣ.
10 И когато ся исправи Иисусъ, и не видѣ
никого освѣны женѣ-тѣхъ, рече ѣ : Жено,
дѣ сѣхъ онѣзи които ты обвинявахъ ? не
11 ты ли осжди никой ? И ты рече : Никой,
Господи. И Иисусъ ѣ рече : *Нито азъ ты*
осждамъ; иди си, и отъ сега не согрѣ-
шавай вече.
12 И пакъ говорѣше Иисусъ *народу* и ка-
зуваше : *Азъ съмъ видѣлина на свѣтъ-тѣ;*
които мя слѣдува, нѣма да ходи въ тѣм-
нинѣхъ, но ще има видѣлихъ-тѣхъ на жи-
13 вотъ-тѣ. А Фарисей-тѣ му рекохъ : *«Ты*
самъ си за себе си свидѣтельствуашъ ;
14 *твое-то свидѣтельство не е истинско. От-*
говори Иисусъ и рече имъ : Ако и да
свидѣтельствувамъ азъ самъ за себе си,
свидѣтельство-то ми е истинно; защото
знаѣхъ отъ дѣ съмъ дошелъ, и кждѣ оти-
вамъ ; а «вы не знаете отъ кждѣ идѣхъ и
15 *на кждѣ отхождамъ. «Вы сѣдите плѣт-*
16 *ски, азъ не сѣдѣхъ никого. Но ако и да*
сѣдѣхъ, моя-та сѣдба е истинска; защото
не съмъ «самъ, но азъ и Отецъ, който мя
17 *е пратилъ. А и «въ вашѣй-тъ законъ е*
писано : Че на двама чловѣцы свидѣтел-
18 *ство-то е истинно. Азъ съмъ който сви-*
дѣтельствувамъ за себе си, и Отецъ ми
«които мя е проводилъ свидѣтельствува
19 *за мене. Тогазы му казувахъ : Дѣ е твой-*
тъ Отецъ ? Отговори Иисусъ : «Нито мене
знаете, нито Отца ми ; «яко быхте знаѣ-
ли мене, щѣхте да знаете и Отца ми.
20 *Тѣзи думы изговори Иисусъ «въ стѣ-*
кровищницѣхъ-тѣхъ, когато поучаваше въ
храмъ-тѣ ; и «никой го не хванѣхъ, «за-

щото не бѣше му още дошелъ частъ-тѣ.
21 И пакъ имъ рече Иисусъ : Азъ отхож-
дамъ, и *«ще-мя търсите, «и ще умрете*
въ грѣхъ-тѣхъ си. Дѣто отивамъ азъ, вы не
22 можете да дойдете. А Иудей-тѣхъ казувахъ :
Да не бы да ся убіе, и за това казува :
Дѣто отхождамъ азъ, вы не можете да
23 дойдете ? И рече имъ : *«Вы сте отъ тѣхъ*
которые сѣхъ долу, азъ съмъ отъ оныя които
сѣхъ горѣ. «Вы сте отъ тойзи свѣтъ ; азъ
24 *не съмъ отъ тойзи свѣтъ. «За това ви*
рѣкохъ че въ грѣхове-тѣхъ си ще умрете ;
защото, «ако не повѣрувате че съмъ азъ,
25 *въ грѣхове-тѣхъ си ще умрете. А тѣ му*
казувахъ : Ты кой си ? И рече имъ И-
сусъ : Азъ съмъ това което отъ начало ви
26 *казувамъ. Много имамъ да говорѣхъ и да*
сѣдѣхъ за васъ ; но «тойзи който мя е
проводилъ, истинскый е ; и «азъ което
сѣмъ чулъ отъ него, това казувамъ на
27 *свѣтъ-тѣхъ. Не разумѣхъ че имъ говорѣ-*
28 *ше за Отца. Тогазы имъ рече Иисусъ :*
«Кога въздигнете Сына чловѣческаго,
«тогазы щете позна че съмъ азъ, и «отъ
самосебе си нищо не правѣхъ, «но както
мя е научилъ Отецъ ми, това говорѣхъ.
29 И *«тойзи който мя е проводилъ съ мене*
е ; «не мя е оставилъ Отецъ самичькъ ;
«защото азъ правѣхъ всякога що е нему
30 *угодно. Това като говорѣше, «мнозина*
повѣрувахъ въ него.
31 И казуваше Иисусъ на повѣрувалы-тѣхъ
въ него Иудей : Ако вы устоите въ моѣхъ-
тѣхъ думѣхъ, наистинѣхъ сте мои ученици.
32 И *«ще познаете истинѣхъ-тѣхъ, «и истина-та*
33 *ще вы направи свободны. Отговорихъ*
му : «Сѣмъ Авраамово сѣмъ, и никого ни-
кому раби не сѣмъ ставали ; какъ казу-
34 *вашъ ты : Свободни ще бѣдете ? Отговори*
имъ Иисусъ : Истинѣхъ, истинѣхъ ви казу-
вамъ : «Всякой който прави грѣхъ, рабъ
35 *е на грѣхъ-тѣхъ. «И рабъ-тѣхъ не остава вѣч-*
но въ кѣхъ-тѣхъ ; а сынъ-тѣхъ вѣчно прѣ-
36 *бѣдва. И тѣхъ «ако Сынъ-тѣхъ вы освободи,*
37 *ще бѣдете наистинѣхъ свободни. Знаѣхъ че*
сте сѣмъ Авраамово ; «но ищите да мя у-
бѣете, защото моя-та дума въ васъ ся не
38 *вмѣщавая. «Азъ говорѣхъ това което съмъ*
видѣлъ у Отца си, и вы такожде прави-
те това което сте видѣли отъ отца си.
39 Отговорихъ и рекохъ му : *«Отецъ нашъ*
е Авраамъ. Казува имъ Иисусъ : «Ако
бѣхте чада Авраамовы, дѣла-та Авраамо-

а Лев. 20; 10. Втор. 22; 22.
б Втор. 17; 7. Рим. 2; 1.
в Рим. 2; 22.
г Лук. 9; 56. 12; 14. Гл. 3;
17.
д Гл. 5; 14.
е Гл. 1; 4. 5. 9. 3; 19. 9; 5.
12; 35. 36. 46.
ж Гл. 5; 31.
з Вижъ Гл. 7; 28. 9; 29.
и Гл. 7; 24.
й Гл. 3; 17. 12; 47. 18; 36.
к Ст. 29. Гл. 16; 32.

л Втор. 17; 6. 19; 15. Мар.
18; 16. 2 Кор. 13; 1. Евр.
10; 28.
м Гл. 5; 37.
н Ст. 55. Гл. 16; 3.
о Гл. 14; 7.
п Мар. 12; 41.
р Гл. 7; 30.
с Гл. 7; 8.
т Гл. 7; 34. 13; 33.
у Ст. 24.
ф Гл. 3; 31.
х Гл. 15; 19. 17; 16. 1 Иоан.

4; 5.
и Ст. 21.
к Мар. 16; 16.
м Гл. 7; 28.
н Гл. 3; 32. 15; 15.
о Гл. 3; 14. 12; 32.
п Рим. 1; 4.
р Гл. 5; 19. 30.
с Гл. 3; 11.
т Гл. 14; 10. 11.
у Ст. 16.
ж Гл. 4; 34. 5; 30. 6; 38.
и Гл. 7; 31. 10; 42. 11; 45.

а Рим. 6; 14. 18. 22. 8; 2.
лук. 1; 25. 2; 12.
б Лев. 25; 42. Мар. 3; 9. Ст.
39.
в Рим. 6; 16. 20. 2 Пет. 2; 19.
2 Гал. 4; 30.
д Рим. 8; 2. Гал. 5; 1.
е Гл. 7; 19. Ст. 40.
ж Гл. 3; 32. 5; 19. 30. 14;
10. 24.
з Мар. 3; 9. Ст. 33.
и Рим. 2; 28. 9; 7. Гал. 3; 7;
29.